

- „1. Z dniem 1 stycznia 2002 r. zakładanie i prowadzenie szkół artystycznych przechodzi odpowiednio do zadań samorządu województwa lub powiatu.”;
- 2) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:
- „Art. 50a. 1. Muzeum Narodowe Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie, na podstawie uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego, może być przekazane ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.
2. Przekazanie, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze porozumienia zawartego między Marszałkiem Województwa Wielkopolskiego a ministrem właściwym do spraw rolnictwa.
3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, stanowi podstawę do wykreślenia Muzeum Narodowego Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie z rejestru instytucji kultury prowadzonego przez Samorząd

Województwa Wielkopolskiego i wpisanie do rejestru prowadzonego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Z dniem wpisania do rejestru prowadzonego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa Muzeum Narodowe Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie staje się państwową instytucją kultury i zachowuje swój majątek.”

Art. 2. W ustawie z dnia 8 stycznia 1999 r. — Przepisy wprowadzające reformę ustroju szkolnego (Dz. U. Nr 12, poz. 96 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 104, poz. 1104) w art. 12 w ust. 3 wyrazy „Do dnia 31 grudnia 2000 r.” zastępuje się wyrazami „Do dnia 31 grudnia 2001 r.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1313

USTAWA

z dnia 8 grudnia 2000 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Art. 1. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 1, poz. 1, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 106, poz. 1215) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 14 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 14. 1. Emerytowi, który po zwolnieniu ze służby był zatrudniony przed dniem 1 stycznia 1999 r. w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy lub po dniu 31 grudnia 1998 r. podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, dolicza się na jego wniosek do wystugi emerytalnej okres tego zatrudnienia lub okres opłacania składek na te ubezpieczenia, jeżeli:
- 1) jego emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru oraz
 - 2) ukończył 55 lat życia — mężczyzna i 50 lat życia — kobieta albo stał się inwalidą.
2. Okresy zatrudnienia, o których mowa w ust. 1, przypadające przed dniem 1 stycznia 1999 r. dolicza się do wystugi emerytalnej po odpowiednim ich przeliczeniu na okres zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.
3. Za każdy rok okresu zatrudnienia lub ubezpieczenia zaliczonego do wystugi emerytalnej w myśl ust. 1 emeryturę zwiększa się o 1,3% podstawy jej wymiaru.
4. Ponowne ustalenie wysokości emerytury poprzez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów zatrudnienia lub ubezpieczenia następuje z uwzględnieniem pełnych miesięcy na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po zakończeniu kwartału kalendarzowego, jeżeli emeryt pozostaje w ubezpieczeniu, chyba że w kwartale kalendarzowym ustało ubezpieczenie.”;
- 2) tytuł działu V otrzymuje brzmienie:
- „Ustanie prawa do świadczeń oraz zmniejszanie ich wypłaty”;
- 3) art. 40 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 40. 1. W razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego emerytura

lub renta inwalidzka ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w przepisach art. 104 ust. 1a—6, 8 pkt 1 i 2 oraz ust. 9 i 10 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948), z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Przepisy art. 104 ust. 8 pkt 2 ustawy, o której mowa w ust. 1, stosuje się również do renty inwalidzkiej III grupy.

3. W razie osiągnięcia przychodu, określonego w ust. 1, w kwocie przekraczającej 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, kwota emerytury lub renty inwalidzkiej ulega zmniejszeniu o 25% jej wysokości, jednakże nie mniej niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 104 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1.

4. Przepisów ust. 1 i 3 nie stosuje się wobec osób, których emerytura stanowi 75% podstawy jej wymiaru bez uwzględnienia podwyższenia z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą oraz wobec osób pobierających rentę inwalidzką z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą lub wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami bądź warunkami służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze.”;

4) w art. 47:

a) w ust. 1 użyte dwukrotnie wyrazy „wynagrodzenia lub dochodu” zastępuje się wyrazem „przychodu”,

b) w ust. 2 wyrazy „zakładzie pracy” zastępuje się wyrazami „pracodawcy i zleceniodawcy”,

c) w ust. 3 wyraz „dochodu” zastępuje się wyrazem „przychodu”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i z 1999 r. Nr 106, poz. 1215) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Emerytowi, który po zwolnieniu ze służby był zatrudniony przed dniem 1 stycznia 1999 r. w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru

czasu pracy lub po dniu 31 grudnia 1998 r. podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, dolicza się na jego wniosek do wystugi emerytalnej okres tego zatrudnienia lub okres opłacania składek na te ubezpieczenia, jeżeli:

1) jego emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru oraz

2) ukończył 55 lat życia — mężczyzna i 50 lat życia — kobieta albo stał się inwalidą.

2. Okresy zatrudnienia, o których mowa w ust. 1, przypadające przed dniem 1 stycznia 1999 r. dolicza się do wystugi emerytalnej po odpowiednim ich przeliczeniu na okres zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

3. Za każdy rok okresu zatrudnienia lub ubezpieczenia zaliczonego do wystugi emerytalnej w myśl ust. 1 emeryturę zwiększa się o 1,3% podstawy jej wymiaru.

4. Ponowne ustalenie wysokości emerytury poprzez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów zatrudnienia lub ubezpieczenia następuje z uwzględnieniem pełnych miesięcy na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po zakończeniu kwartału kalendarzowego, jeżeli emeryt pozostaje w ubezpieczeniu, chyba że w kwartale kalendarzowym ustało ubezpieczenie.”;

2) tytuł działu V otrzymuje brzmienie:

„Ustanie prawa do świadczeń oraz zmniejszanie ich wypłaty”;

3) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. W razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego emerytura lub renta inwalidzka ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w przepisach art. 104 ust. 1a—6, 8 pkt 1 i 2 oraz ust. 9 i 10 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948), z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Przepisy art. 104 ust. 8 pkt 2 ustawy, o której mowa w ust. 1, stosuje się również do renty inwalidzkiej III grupy.

3. W razie osiągnięcia przychodu, określonego w ust. 1, w kwocie przekraczającej 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,

kwota emerytury lub renty inwalidzkiej ulega zmniejszeniu o 25% jej wysokości, jednakże nie mniej niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 104 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1.

4. Przepisów ust. 1 i 3 nie stosuje się wobec osób, których emerytura stanowi 75% podstawy jej wymiaru bez uwzględnienia podwyższenia z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą oraz wobec osób pobierających rentę inwalidzką z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą lub wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami bądź warunkami służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze.”;

4) w art. 48:

- a) w ust. 1 użyte dwukrotnie wyrazy „wynagrodzenia lub dochodu” zastępuje się wyrazem „przychodu”,
b) w ust. 2 wyrazy „zakładzie pracy” zastępuje się wyrazami „pracodawcy i zleceniodawcy”,

c) w ust. 3 wyraz „dochodu” zastępuje się wyrazem „przychodu”.

Art. 3. 1. Do emerytur i rent podlegających ograniczeniu w związku z osiągnięciem przychodów w 2000 r. stosuje się odpowiednio przepisy art. 40 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz art. 41 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Za przychód, o którym mowa w ust. 1, uważa się przychód w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948), pomniejszony o płacone przez ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1314

USTAWA

z dnia 8 grudnia 2000 r.

o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o transporcie kolejowym i ustawy o usługach turystycznych oraz ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy o działach administracji rządowej — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej.

Art. 1. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 33 skreśla się ust. 4;
2) po art. 33 dodaje się art. 33a i 33b w brzmieniu:
„Art. 33a. 1. Osoby niebędące obywatelami polskimi, zwane dalej «cudzoziemcami», mogą podejmować i odbywać studia oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i szkoleniach na zasadach określonych w ustawie, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Na zasadach obowiązujących obywateli polskich mogą podejmować i od-

bywać studia oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i szkoleniach:

- 1) cudzoziemcy posiadający kartę stałego pobytu,
 - 2) pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli są lub byli zatrudnieni w Polsce, a także członkowie ich rodzin, o ile mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 3) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej i członkowie ich rodzin, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, przy czym osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego.
3. Cudzoziemcy niewymienieni w ust. 2 mogą podejmować i odbywać studia